

HARLEQUIN®

033
DETSEMBER

Romantika

NINA HARRINGTON

Teemandid jootrahaks

Nina Harrington
TIPPING THE WAITRESS WITH DIAMONDS
2010

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektor Inna Viires

© 2010 by Nina Harrington
© 2010 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

M12215210
ISBN 978-9949-12-974-4

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest **www.ersen.ee** ja e-raamatud **www.ebooks.ee**

Armas lugeja!

Enamik inimesi mäletab oma esimest armumist ja võib-olla ka esimest suudlust. Teismelisea vastamata jäänud armastuse äng ja valu ei lahku meist täielikult kunagi!

Mõnikord nukratel hetkedel ehk mõtleme, mis on juhtunud selle inimesega, kes meie ettekujutuses oli niivõrd imeline ja kellega me kõik need aastad tagasi koos ihkasime olla.

Mis siis, kui kohtuksite täna temaga taas juhuslikult? Kas teie vahel oleks endiselt tõmme? Ja kui palju te mõlemad muutunud oleksite?

Kohmaka pontsaka kuueteistaastasena oli Sienna Rossi täielikult sisse võetud perekonna Itaalia restoranis töötavast kirglikust kokapraktikandist – aga Brett Cameron ei paistnud tema olemasolu isegi märkavat. Kaksteist aastat hiljem, kui nad sõlmivad kokkuleppe, et naise tädi Itaalia söögikoha hukust päästmiseks koostööd teha, avastab Sienna, et kokk Brett on nüüd veelgi kütkestavam.

Ma loodan tõesti, et naudite Sienna ja Bretti teekonda armastuse leidmiseni – seda, kuidas ettekandjale antakse jootrahaks teemante, mida ta kannab kogu ülejäänud elu, esimene ja ainuke tõeline armastus tema kõrval.

Oleksin ääretult rõõmus, kui annaksite mulle teada, mida arvate raamatust „Teemandid jootrahaks”, seega võtke minuga palun ühendust minu veebilehe www.NinaHarrington.com kaudu.

Parimate soovidega,

Nina

Eriline retsept täiusliku armastusloo saamiseks

1. *samm*

Võtke üks vallaline itaalia tüdruk.

2. *samm*

Lisage üks nägus kilti kandev kokk.

3. *samm*

Visake sisse kaks teelusikatäit vapustust ja ebakindlust.

4. *samm*

Kloppige kõik tillukeses bistroos kokku.

5. *samm*

Lisage paar tähtsat otsust.

6. *samm*

Sõbrapäeva soov...

7. *samm*

Kaks säravat pruuni silma.

8. *samm*

Ja üks roosa pidžaama.

9. *samm*

Puistake üle roosade flamingodega.

10. *samm*

Lisage erkroosad psühheedeelsed lilled.

11. *samm*

Ja karbitäis sooje mälestusi.

12. *samm*

Lisage kandikutäis magusaid unenägusid.

13. *samm*

Ja kolm pulmatorti...

14. *samm*

Kaheksa keerlevat vikerkaarepitsat...

15. *samm*

Ja kaks klaasi punast veini.

16. *samm*

Katke metsaseente ja koore kastmega.

17. *samm*

Segage sisse kolm kuhjaga lusikatäit pisaraid.

18. *samm*

Ja kaks roosat keeksikest.

19. *samm*

Lisage üks Ameerika kokk, kes ei kannu kilti.

20. *samm*

Kloppige hoogsalt läbi.

21. *samm*

Lõpetuseks lisage üks ports šokolaaditiramisut.

22. *samm*

Hoidke segu sõbrapäevani soojas. Lisage kaunistuseks punane roos, enne kui roa suudlusega serveerite.

Esimene peatükk

1. samm. Võtke üks vallaline itaalia tüdruk

Kunagi ammu, mõtles Sienna Rossi, kui ta end krigisevale personali puhkeruumi toolile istuma seadis, olid restoranid täis imetoremaid küllastajaid, kes armastasid sinu toitu ja jooki ning naeratasid teenindavale personalile armsalt.

Seejärel krimpsutas ta nägu, meenutades ärimeest, kes oli kümne minuti jooksul tema poole sõrmi nipsutanud mitte üks, vaid *kaks* korda, sest esiteks oli tema joogis liiga palju jääd olnud ning seejärel oli tema eelroog saabunud salatilehtedest koosneva garneeringuga, mis oli ilmselgelt meelega tema mürgitamiseks toidule lisatud. Salatilehti ei tohtinud olla. *Need päevad olid nüüd möödaniik.*

Oleksin võinud tema kallil ülikonna õlad nende salatilehtedega kaunistada ja salatikastme tema läikivale peanupule kallata, mõtles Sienna.

Aga loomulikult ei oleks ta seda teinud.

Salatikastet oli liiga vähe, et tõsist kahju tekitada. Samuti ei teinud edukad peaettekandjad selliseid asju eksklusiivsetes maamõisas asuvates hotellides – eriti sellised peaettekandjad, kes tahtsid meeleheitlikult restorani juhataja töökohta endale saada.

Aga kui mees oleks tellinud kokk André kuulsat hollandi kastet... Siis oleks ehk teine lugu olnud.

Sienna haigutas laialt, enne kui sirutas käed alla, et stiilsed kõrgekontsalised kingad jalast võtta ja rahuloleva

ohkega oma jalgu masseerida. Ta oleks pidanud paistes tulitavate jalgade ja kokkupigistatud varvastega juba harjunud olema pärast kümnet aastat restoranides töötamist, aga see ei muutunud kunagi lihtsamaks – kõige vähem veel luksushotellides, mis pakkusid suurepärasest einestamisvõimalust.

Greystone'i mõis oli saanud kuulsaks imeheha toidu ja uhke Inglise maamõisa ruumide poolest ning ärilõunaid broneeriti nädalaid ette. Sienna oleks pidanud väga rõõmus olema, et nende maja oli iga lõuna- ja õhtusöögi ajal täis. Ainult et *tema* töö peaettekandja ja sommeljeena oli tagada, et igaüks kuuekümnest einestajast saaks nautida Inglismaa parimaid toite ja veine, oivalist teenindust ning lahkuda tundega, et nad on saanud osa aristokraatlikust eluviisist, mida mõisas elamine kaasa toob.

Häbitut auhinnaväärilist luksust oli keeruline päev päeva järel pakkuda.

Ta pidi olema nagu näitlejanna mõnes Londoni kõrgetasemelises etenduses, kes peab mängima kuuel päeval nädalas nii pärastlõunases kui ka õhtuses etenduses. Täismeigi ja kitsa kostüümiga, mille juurde kuulusid veelgi ebamugavamad kingad.

Laudadel laulmine ja tantsimine oli valikuline.

Sienna heitis varvastesse elu tagasi hõõrudes pilgu hiigelsuure antiikse seinakella poole. Veel viisteist minutit. Uus juhtkond oli kokku kutsunud erakorralise koosoleku, et teatada, kelle nad olid otsustanud võtta kahele tähtsale ametikohale oma auhinnatud restoranis.

Mõne minuti pärast saab ta teada uue peakoka nime. *Ja selle, kellest saab restorani juhataja, kes juhib saali poolt.*

Seda imehea toidu ja oivalise teeninduse maagilist kombinatsiooni, mis viib mõisa tippu!

Ärevusvärin läbistas naise õlgu ja liikus mööda selga allapoole, ta kontrollis kiiresti, kas personali puhketuba on ikka tühi. Loomulikult oli ta närvis. Aga keegi teine ei tohtinud teada, kui väga ta tegelikult kartis.

Kartis? Keda ta petta püüdis? Pigem oli ta kabuhirmul.

Pealtnäha oli ta „preili Rossi”. Elegantne ja professionaalne peaettekandja, kes oli alati laitmatu välimusega ning esindas täiuslikult seda formaalset imagot, mille poole mõisa omanikud oma peenes restoranis püüdsid.

Tõenäoliselt tunneksid nad õudu ja täielikku hämmingut, kui nad teaksid, et tegelik Sienna Rossi värises oma disainerikostüümis ja kingades.

Tal oli kulunud neli aastat ränka tööd selleks, et oma purunenud enesekindlus taas ehitada nii kõrgeks, et ta üldse *mõtles* kandideerimisest restorani juhataja kohale, kus ta vastutaks oma projektide elluviimise ja meeskonna eest.

See oli tema unistuste töökoht.

Pärast nii paljusid ohverdusi ja töörabamist oli aeg tõestada, et ta on suuteline südamevalust üle saama ja ise endale karjääri rajama.

Karjääri, mille puhul ta ei peaks kunagi oma unistuste täitmiseks kedagi teist usaldama ega kellestki teisest sõltuma.

Ta *vajas* seda töökohta nii väga.

„Sa olid täna tõeline täht. Kas keegi ütles seda sulle? Kui mul oleks Oscar, annaksin selle otsemaid sulle üle!”

Sienna ärkas silmi pilgutades oma mõtisklustest, kui tema parim sõbranna Carla tuiskas läbi kahepoolsete uste talle iseloomuliku musta kostüümi, hotelli administraatori elegantsi ja vallalise linnatüdruku hoiakuga.

„Aitäh. Sul läheb ka täna hästi,“ vastas Sienna naerata des. „Ma arvasin, et personali koosolek on kell neli.“

Carla haaras endale Sienna ülejäänud kohvi ja kulistas selle ühe lonksuga alla, enne kui valjusti ohates espressotassi alustaldrikule aetas.

„Seda küll. Kahel hotellikülastajal õnnestus labürinti ära kaduda. Ma tean, ma tean.“ Carla lehvitas mõlemat kätt. „See ongi ühe korraliku labürindi omamise mõte. Aga veebruarikuus? Ma olen läbi külmunud! Mul kulus mobiiltelefone ja vilet kasutades kakskümmend minutit, aga nüüd istuvad nad mõnusalt ja soojalt kuuma tee ja rõngakookidega kaminatule ees. *Erinevalt* mõnest teisest.“

Carla värises oma viisakas kostüümis ja surus käsi sügavale kaenla alla, kui Sienna talle värsket kuuma kohvi valas.

„„Kiltides kokad?!“ kiljatas Carla äkitselt, sirutades käe ette, et napsata endale ajakirja Hotel Catering värvi line lisa. „Miks sa mulle ei öelnud? Ma olen seda kogu nädala oodanud! Kes seekord Kuu Kompu on? Võib-olla töötame mõnega neist kuumadest noortest kuulsatest kokkadest paari nädala pärast koos. Kas see poleks mitte äge?“

Kui minul selle suhtes sõnaõigust oleks, siis seda ei juhtuks, mõtles Sienna endamisi. Ei üalgi enam! See on läbitud etapp ja ma ei taha seda enam hetkekski uuesti kogeda. Ja see ei oleks äge.

Carla vangutas pead, enne kui Siennale oma armsa ajakirja ulatas. „Näeme viie minuti pärast. Ja õnn kaasa

selle töökoha saamisel. Ole enesekindel!” Kerge sõrmeviibutusega oli naine läinud.

Sienna kõhistas naerda ning hakkas kohvitasse kokku koguma, aga sellal avanes justkui iseenesest ajakiri ning tal jäi hing kinni, kui ta nägi stuudiofotot pikast lihaselisest mehest, kes kandis valget T-särki ja ruudulist kilti.

Kuu Kompju: Brett Cameron.

Hetkega oli Sienna tagasi kaheteist aasta taguses ajas, Rossi *trattoria* kitsas ja rahvast täis köögis. Ja nägi esimest korda möödaminnes tädi Maria uut kokapraktikanti.

Ta oli olnud kuusteist ning uidanud otse koolist kööki, kus tema isa ja vanem vend Frankie olid õhtusöögi tegemiseks ettevalmistusi teinud. Kokakoolis võideldi praktikakoha eest Rossi restoranis ja ainult parimad õpilased pääsesid sinna.

Köögis oli domineerinud kiitsakas teismeline, kelle silmis oli tuli ja kellel jätkus julgust vaielda tema venna Frankiega selle üle, kuidas on kõige parem värsket basiilikut serveerida.

Ja Sienna oli olnud lummatud.

Täielikult. Läbinisti. Ilma igasuguse kõhkluse ja kaine mõtlemiseta.

Lummatud.

Vaid üks pilk. Rohkem polnudki vaja.

Sienna sulges silmad ja manas kujutlusse selle ereda pildi, mis oli talle kõik need aastad tagasi templina mällu jäänud.